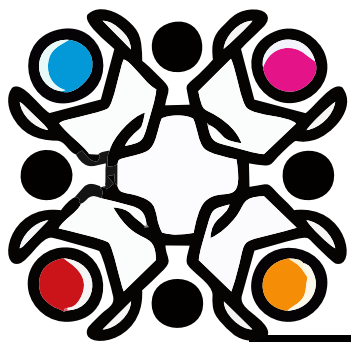

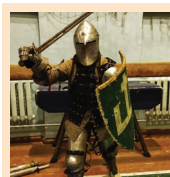
Красиво ВЕТРИНО

● Брой 28 ● 16 стр. ● формат А3 ● цена: 0 лева ● 01.02.2023 г.

САМОУБИЙСТВЕНО
ЗЕЛЕНО

страница 1,4,5

ОПЕРАЦИЯ
„МЕЧЪТ НА МОЛДОВА“

страница 8

АНТИЧНА
АРХИТЕКТУРА
в Неофит Рилски

страница 9,10

Библиотека:
КАН АЛЦЕК

страница 16

КАПИТАЛЪТ СРЕЩУ ХОРАТА

В живота на обикновения човек има вярвания, които са като канони, и спрямо тях той взема решения, от които зависи животът му. Когато тези канони са грешни, човекът е осъден на тежък и нещастен живот. Едно от тези вярвания е, че хората, които ни управляват, вземат решения в полза на народа. Избираме ги на база техните обещания какво ще свършат, за да можем всички да живеем по-добре. Когато се молят да ги изберем, те знаят точно каква заплата ще вземат, какво трябва да правят, с какви привилегии ще се ползват и какви отговорности ще имат.

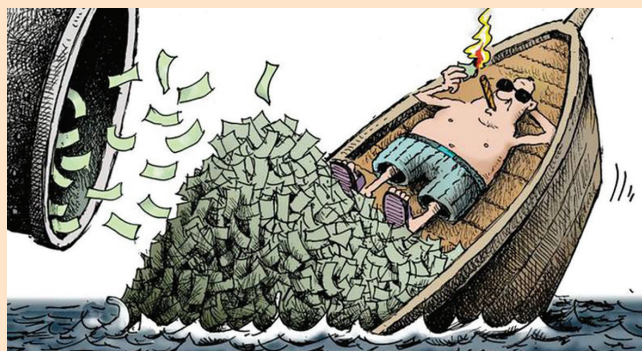
продължава на страница 2

ЧУДЕСЕН БИЗНЕС!

● АКТУАЛНО

САМОУБИЙСТВЕНО ЗЕЛЕНО

Животът ни се гради от поредица уж маловажни решения, неважни избори и на пръв поглед дребни стъпки, които обаче, взети заедно, очертават пътя на един достоен или презрян живот.

Наглеците, които ни управляват, прекрасно разбират, че решенията, които вземат сега, имат последствия,

които касаят всички ни. На централно ниво в София са се откупили и са си гарантирали спокоен живот в някоя топла или уредена държава на запад, а упорството на местните управляващи може да бъде обяснено или със скудоумие, или със самоубийствена алчност и човешка наглост.

продължава на страница 4

КАПИТАЛЪТ СРЕЩУ ХОРАТА

продължава от стр. 1

Снимка от сметището в с. Белоградец

В живота на обикновения човек има вярвания, които са като канони, и спрямо тях той взема решения, от които зависи животът му. Когато тези канони са грешни, човекът е осъден на тежък и нещастен живот. Едно от тези вярвания е, че хората, които ни управляват, вземат решения в полза на народа. Избираме ги на база техните обещания какво ще свършат, за да можем всички да живеем по-добре. Когато се молят да ги изберем, те знаят точно каква заплата ще вземат, какво трябва да правят, с какви привилегии ще се ползват и какви отговорности ще имат. Никой от тях не е избран насила, на никого от тях не са променяни условията. Това е важно да се изясни, защото за всяко споразумение е необходимо двете страни да имат точни и ясни условия, които да им дават основание да вярват, че другата страна ще ги изпълни. Народът изпълнява своите споразумения, като работи, плаща данъци, воюва, спазва законите на държавата, плаща на политиците и им дава необходимото уважение и блага. Какво обаче правят политиците?

За съжаление, след като бъдат избрани, те забравят за своите обещания и

договорки и започват да гонят само интереса си, като придобиват усещане, че хората са добитък, който е създаден да им осигури максимална печалба. Готови са да го изтъргуват само и само за да вземат няколко лева повече. Забравят, че са знаели предварително колко им е заплата и какви са им задълженията за нея, забравят, че властта им е дадена, за да управляват поверените им области в посока дългосрочно подобряване живота на народа, който ги е избрал. И след като вече са избрани, те стават различни. Такава трансформация претърпяват двама областни управители на област Варна. Те вземат средства от безскрупулна жена и срещу тези средства са склонни да погребат две общини и да окажат съдбовно въздействие на поверената им област и целия български народ.

Първият от тях е Благомир Рубинов Коцев. Излъчен е за областен управител от правителството на Кирил Петков и е областен координатор на „Продължаваме промяната“. Неговата партия влиза във властта с основния девиз, че ще се бори с корупцията. Казват, че искат законност и справедливост, и молят хората да ги изберат, за да я постигнат, като обещават да направят живота им по-добър. За съжаление, идвайки на власт, техните действия показват точно обратното. В общините Ветрино и Вълчи дол се поя-

вява фирма „Добротич уинд“ – собственост на Катина Йорданова, която е дъщеря на земеделец в село Добротич. От малка тя е любителка на луксозния живот и решава да си го осигури, като се добере до заможни мъже (пишем мъже, защото в живота ѝ са много). С годините осъзнава, че колкото повече остарява, толкова по-трудно ще ѝ е да намери някого, който да ѝ го осигурява. Чудейки се как да реализира мечтата си за луксав живот, решава да направи ветрогенераторен парк върху земите, които са собственост на баща ѝ. Алчността няма граници и затова решава да закупи земя и в съседната община Ветрино, като и там сложи перки. Важно е да отбележим, че създаването на този парк не е на основа проучване къде е най-удачно да бъде, а просто защото тази жена притежава земя там. За нея няма значение кой живее на територията на общината, какви са неговите цели, кое е добре за живеещите там, защото през целия си живот тя не е научена да мисли за друго освен за своето удобство. Винаги мъжете са били източник на нейния комфорт. Те са плащали, за да може тя да се чувства добре. Сега обаче няма да плащат мъжете в живота ѝ, а хората, които населяват набелязаните от нея общини. За нея те са нискостоящи същества, които не знаят как да живеят и имат едно-единствено предназначение – да осигурят комфорт на нейната специал-

на особа. Баща ѝ е сравнително дребен предприемач, който се грижи само за семейното благополучие и не допринася с нищо за общината и населението. Това е важно да се отбележи, защото те нямат значение за живота в общините Ветрино и Вълчи дол. Проектът, който иска да прокара, не само че не облагодарява общините, но той ги убива, като убива не само тях, а и България. Ветрогенераторните перки нанасят много вреди на хората, птиците и животните, като правят местата, на които са поставени, неблагоприятни за живот и развитие на земеделие. Перките прогонват и убиват птиците, като така разрушават баланса в природата. Изчезването на един вид от екосистемата прави така, че другите видове в нея или изчезват, или стават свръхмного. Това превръща районите, в които се поставят ветрогенератори, замиращи във всички направления. В континентална Европа е станало почти невъзможно да се поставят перки на твърда земя, а когато говорим за плодородна почва – това е невъзможно. В България благодарение на продажните политики всичко е възможно, дори поставянето на тези убийствени за народа съоръжения. Катина Йорданова отива в двете общини и започва разговори с кметовете, за да мине по бързата процедура и да постави перките, без хората да са се усетили. В община Вълчи дол успява, защото попада на корумпиран кмет, но в община Ветрино удря на камък. Кметът на общината д-р Димитър Димитров решава да провери как ще се отразят ветрогенераторите на хората в общината, а също така и какви са техните нагласи. И от проучванията, и от нагласите на народа кметът разбира, че перките ще унищожат община Ветрино, вследствие на което той и повечето общински съветници отказват да дадат разрешение за поставянето им.

Това не спира безскрупулната Катина, тя намира съмишленик в лицето на не-реализираната счетоводителка Биляна Петрова. Двете успяват да привлекат един кмет на село и четирима общински съветници в желанието си да продадат населението на общината, за да могат тези лица да спечелят пари. Единият от общинските съветници е Милен Георгиев, който в този момент е представител

продължава на страница 3

ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 2

КАПИТАЛЪТ СРЕЩУ ХОРАТА

продължава от стр. 2

в общината на ИТН и ПП. Продажният кмет и общинските съветници опитват да пробият своите колеги, за да защитят парите, които вероятно са получили от Катина и Биляна. Хората от общината научават за предателството спрямо тях и на сесията, в която трябва да се гласува това пъклено решение, обграждат общинската сграда и показват, че са готови на всичко, за да спасят своя дом. В крайна сметка отново общинските съветници отхвърлят предложението на „Добротич уинд“ и спасяват населението, което им е гласувало доверие. Тогава Милен Георгиев и Катина Йорданова се обръщат към областния управител на Варна за помощ. Важно е да се знае, че през това време Катина обхожда и силови кръгове, като търси помощ и от тях. Интересното е, че силовите групи категорично отказват да съдействат за такива убийствени за областта решения, но областният управител се съгласява. Хората, които често са извън закона, мислят повече за народа от тези, които са избрани и получават заплата и привилегии, за да мислят за народа. Благомир Коцев и Милен Георгиев започват да блокират всичко, което зависи от тях и е нужно на местния бизнес, и всеки път напомнят, че това ще свърши,

ако бизнесът направи така, че хората да се съгласят с убийството на общината. Те обещаваат тормозът да спре, когато решението за поставяне на перките се приеме от Общинския съвет. Бизнесът не се поддава на шантаж и не предава своя народ, вследствие на което страда. Правителството на Кирил Петков пада и се прокрадва надежда, че с идването на новия областен управител Марио Смърков нещата ще се оправят. Уви, той също като своя предшественик предпочита личната облага пред доблестта да изпълни дадената дума и да защита

интересите на хората. Дори отива още по-далеч, като изпраща заповед на община Ветрино да се поставят перките в общината.

Представете си – човек, който е получил власт и пари от народа да го защитава, прави точно обратното – продава го. Той не само блокира местния бизнес, а отива и крачка по-напред, като нарежда да се унищожи община Ветрино. Същият този областен управител няколко седмици по-рано отказва съдействие на кмета на Ветрино д-р Димитър Димитров, който отива при него с молба да се определи един държавен терен за място, където да се складират и преработват отпадъците в общината, които унищожават природата. На това предложение, което е революционно в областта на екологията в България, Марио Смърков отказва категорично и на мига. „Помолен“ обаче от Катина Йорданова, в същия този миг заповядва нещо, което е отхвърлено от народа, който го е назначил и му плаща заплата и глезотиите всеки месец. Оказва се, че продажността няма партия. Двама областни управители от различни политически формации

имат един господар – парите.

И сега ние трябва да преосмислим вярването си, че политиките са тук, за да защитават нашия интерес. Защото, докато вярваме в това, ние винаги ще бъдем продавани. Време е да започнем да изискваме споразуменията им с нас да се изпълняват и ако някой ги наруши, то веднага да го свалим от поста му. Областният управител Марио Смърков се подигра с хората, които му гласуваха доверие, и е време неговите ръководители да го сменят моментално, като повече никога не му се позволява да заема държавен или общински пост. На многобройните молби към него да съдейства за важни за областта дейности той винаги отговаря, че не е в неговия ресор на действие, защото не иска да поеме отговорност. В същото време светкавично се отзовава и заповядва най-спорното си решение, за да оправдае очакванията на Катина Йорданова. Какво го е накарало да действа така, можем само да гадаем, или по-скоро всички знаят, но се страхуват да го заявят.

Хора като Марио Смърков и Благомир Коцев нямат място на обществено отговорни постове, както и нямат право да се наричат българи. Хора като тях в миналото са извършвали предателства и са пускали нашественици в нашите крепости за шепа жълтици. Време е да сложим край и да покажем, че всеки, който не спазва споразумението с народа, е осъден на презрение и забвение от настоящите и бъдещите поколения. Техните имена трябва да бъдат изписани с големи букви на стената на позора, защото те извършиха най-тежкото престъпление – продадоха България и народа си.

Ние ще се справим с техните незаконни решения, но е важно да не позволяваме и миг повече да петнят името на институцията, която представляват. Помнете, че ние сме тези, които ги назначават, и ние сме тези, които ще ги уволнят!

Ивелин Михайлов

DOVROTICH
WIND

**МЯСТО С ПЕРКИ ИЛИ МЯСТО С ДРЪВЧЕТА
КОЕ ИЗБИРАМЕ?**

● АКТУАЛНО - продължава от страница 1

САМОУБИЙСТВЕНО ЗЕЛЕНО

продължава от стр. 1

Животът ни се гради от поредица уж маловажни решения, неважни избори и на пръв поглед дребни стъпки, които обаче, взети заедно, очертават пътя на един достоен или презрян живот.

Нагледите, които ни управляват, прекрасно разбират, че решенията, които вземат сега, имат последствия, които касаят всички ни. На централно ниво в София са се откупили и са си гарантирали спокоен живот в някоя топла или уредена държава на запад, а упорството на местните управляващи може да бъде обяснено или със скудоумие, или със самоубийствена алчност и човешка наглост. Няма друг начин да бъдат обяснени действията на кмета на Вълчи дол, на общинските съветници от ГЕРБ и ДПС там, които са си ортаци във властта на всички нива поне от десетилетие. Действията на окичения със злато и маркови дрехи областен управител на Варна са лесно обясними – той

се назначава централно и когато стане напечено, ще се спасява поединично. След него ще остане единствено миризма на комплексарщина, алчност и страх. Същата задушлива смрад остава и след всеки, който продава своето и бъдещето на народа си за дребни пари, които е откраднал или се кани да забърше.

Но какво да кажем за местните управници във Вълчи дол или навсякъде другаде?

КЪДЕ ЖИВЕЕТЕ Вие? КЪДЕ СА ДЕЦАТА ВИ, ВНУЦИТЕ ВИ, СЕМЕЙСТВАТА И РОДНИНИТЕ ВИ? КЪДЕ ЩЕ СЕ СКРИЕТЕ, СЛЕД КАТО ИЗЛЕЗЕТЕ ОТ ВЛАСТТА? КАК ЩЕ ГЛЕДАТЕ СЪСЕДИТЕ СИ, СЪГРАЖДАНИТЕ СИ В ОЧИТЕ? КОЛКО ПАРИ МОГАТ ДА ВИ ОТКУПЯТ СРАМА И ПРЕЗРЕНИЕТО ИМ?

Idea contributed by
MKB of New York.

НАДЯВАМ СЕ, ЗНАЕТЕ, ЧЕ ВСИЧКО СЕ ПЛАЩА ЕДИН ДЕН... И ЧЕ БОГ ОБИКНОВЕНО НАКАЗВА С МАЛКО, НО КЪДЕТО БОЛИ НАЙ-МНОГО...

Политическият елит в София от поне 30 години разграбва и разпродава България и нейните богатства, които принадлежат на всички ни. Но вече се целят в българите. Пъплят из нивите ни, газят земята ни, тровят хляба ни. Трябва им земята ни, ние не сме им нужни...

ЗА ДА СЕ ГРАДИ – СА НУЖНИ МНОГО, НО ЗА ДА СЕ РАЗВАЛИ – Е ДОСТАТЪЧЕН И ЕДИН... Тронков.

Какъв страхливец и мерзавец трябва да си, каква долна душица трябва да носиш, че да продадеш земята, здравето и поминъка на сънародниците си, с които живееш, за да вземеш едни дребни парици, за да си осигуриш дребната местна далаверка или да трепериш до края на дните си, че ще загубиш работното място, откъдето всеки момент могат да те изритат, защото си там по милост. След като от два месеца местното управление на Вълчи дол буквално е в ръцете на „Добротич уинд“, с подписите си на 19 януари кметът Тронков и деветима общински съветници подписаха смъртната присъда на плодородната си земя, на здравето и поминъка на българите, като натресоха не само на съгражданите си поне 100 вятърни турбини, треперейки от страх за собствената си дребна далаверка и удавени в невежество за закона. Те подписаха смъртната присъда не само на своята, но и на съседната община Ветрино, където „Добротич уинд“ също искат да монтират перки.

Защото открехнаха вратата, а инвеститорът няма да се спре, докато не влезе с касата вътре... Така се слага началото на края на плодородната българска земя в Северна Добруджа, 3-та и 4-та категория с 6-8% хумус, каквато няма в Европа, която вместо да ражда храна, ще бъде осеяна с бетон, газена от тежки камиони, армирана, опасана с кабели, тровена и облъчвана. Шумът от вятърните генератори, който е подлудил цяла Европа, заедно с другите си негативи в крайна сметка ще постигне тайната цел на тези, на които изобщо не им пука за нас. Неслучайно в страна, която е изхранвала три пъти повече от собственото си население, българинът е все по-болен, все по-отдалечаван от земята си – прогонван. Веднъж е изгонен от държавата си в търсене на по-добър живот и перспектива и втори път е изтласкван далеч от земята си, към големия град, който постепенно се превръща в дигитален концлагер, където тълпата се управлява лесно, под строй и през електронни устройства – било, за да бъде напарфюмирана, било, за да бъде ваксинирана... Така земята се освобождава за енергийни нужди и складиране на боклук, а в градския концлагер се сервират буболечки и храна, приготвена на триизмерен принтер. Нещо такова са планирали за нас, а и не само за нас, отвъд океана, а в Европа – да сме донори на територия, интересна на някой чужд инвеститор или

продължава на страница 5

● АКТУАЛНО - продължава от страница 4

САМОУБИЙСТВЕНО ЗЕЛЕНО

продължава от стр. 4

корпорация. Ето какво означава да си политически гъонсурат, да нямаш никакво чувство за общност и никакво чувство на отговорност – за нищо и никого друго, освен за долната част на собствения си гръб. Ето какво можем да очакваме, по думите на учените и специалистите, за да знаем какво са ни приготвили от „Добротич уинд“.

Инж. Атанас Кръстанов, дългогодишен кадър на Столичната служба за пожарна и аварийна безопасност:

„Шумовото замърсяване е причина за нарастващи опасения за здравето на хората, животните и околната среда. Най-общо шумът нарушава съня. Може да причини или влоши много здравословни проблеми. В околната среда има различни видове шум. Инсталираните ветрогенератори са източник на специфичен и опасен за здравето шум, който все още не е добре изучен.

Това, което много хора вероятно не знаят, е, че дългосрочната експозиция на шум, дори на нивата, на които сме свикнали в градските райони, оказва значително въздействие върху здравето.

Според Европейската агенция за околна среда 20% от населението на ЕС – един на всеки петима – живее в райони, където нивата на шум се считат за вредни за здравето.

Според данните на СЗО тези въздействия върху здравето започват да се проявяват дори под нивото на шум от 55 децибела, които са праговете за докладване, определени в Директивата на ЕС относно шума в околната среда.

Ето до какво може да доведе излагането на шум при:

- централната нервна система – преумора, смущения в психиката и паметта, главоболие, нарушен сън, увреждане на слуха, раздразнителност, смущения в цветоусещането, нарушения при оценката на разстояния;
- вегетативната нервна система – усилен съдов тонус, циркулаторни прояви;
- сърдечносъдовата система – повишено кръвно налягане, нарушен сърдечен ритъм;
- дихателната система – ускорено и повърхностно дишане;
- храносмилателната система – забавено преминаване на храната през храносмилателните органи, различни по вид и степен увреждания на стомаха;
- ендокринната система – промени в количеството на кръвната захар, повишаване на основната обмяна, задържане на вода в организма;
- слуха – при над 80 dB настъпва невъзвратимо увреждане на слуховия анализатор, а при над 120 dB – пълна глухота, която понякога настъпва изведнъж.

Шумът оказва отрицателно въздействие и върху дивата флора и фауна както на сушата, така и във водата. Шумовото замърсяване може да причини редица физически и поведенчески въздействия върху животните и да увеличи техния стрес.

Може да затрудни комуникацията на жабите, прилепите, пчелите помежду им, както и пойните птици, особено по време на сезона за чифтосване. Шумът може да намали способността им да се размножават или да ги принуди да избягат от местообитанията си.“

Нека гражданите, които дадоха съгласието си тези изедници да влязат в житните ниви, си носят със здраве якенцата на „Добротич уинд“ и да се наслаждават на перките, които ще им „пеят“ денонощно през следващите 40 години. Ето тази съдба отредиха 9 уплашени хорица, 9 недорасли до висотата на своята отговорност да служат не на себе си, а на народа си. Ето и свидетелството на френския фермер г-н Арно Перне Керсант от Северен Бретан:

Ах тези чудовищни вятърни турбини!!!! Бях купил къща и голямо парче земя за моята дейност като производител на ракета и кошничар, след две години продадох къщата си, за да избегна мъченията на инфразвука. Кучето ми прекара времето си в криене и се остави да умре и след шест месеца започнах да усещам тези шумове в тялото си, полудях, вятърните турбини бяха над Гингам в Северен Бретан, на 9 км!!! Да, на 9 км! Мислим, че е делириум, но истината е, че се чува като шум от пералня, винаги този шум от центрофугиране. Ужас! Невъзможно е през нощта да се насладиш на тишината, винаги този шум е в главата, тези хора са наясно с инфразвука, който ни подлудява, и се забавляват с нас, хората. Правителството е съучастник, уви – нищо не защитава човека от неговата глупост. Загубих всичките си спестявания, градината ми от 500 дървета... Ако не вярвате на мен, чуйте г-н Бутре от Федерацията за устойчива околна среда с всичките му свидетелства. Нашето правителство е отговорно за всички тези ужаси... както и всеки, който се е подписал.“

Съществуват инфразвукови оръжия, инфразвукови оръдия за полицията и армията, като възпиращи оръжия, и се запознайте с работата на г-н Жан Луи Ремуи (ефектите на инфразвука, произвеждан от вятърни турбини (Cdlt Arnaud Pernet Kersanté).

**Зелено, по-зелено,
самоубийствено зелено...**

Танцуващата с ветрове

ЛИЧНИ ФИНАНСИ

Достатъчно ли е да СПЕСТЯВАМЕ, или трябва и да ИНВЕСТИРАМЕ?

Въпреки финансовите затруднения, високите цени и ниските доходи, по-голямата част от хората успяват редовно да заделят някакви пари, натрупвайки определени спестявания за несигурното бъдеще или за определена нова придобивка. Но за разлика от инвестирането – при спестяването няма допълнителни приходи или нарастване на натрупания капитал, нито пък средствата биват защитени от инфлацията и с времето тяхната покупателна способност става

все по-малка. Ето защо е необходимо да разберем дали заделянето на средства и спестяването са действия, които могат да ни придвижат напред, или всъщност е нужно да се научим да инвестираме, за да има истинска полза от тези наши действия.

Повечето хора гледат на спестяването като на остатъчен финансов ресурс (след покриването на всички останали разходи за месеца), който постепенно се натрупва и дава възможност да се направят последващи действия по закупуване на желани придобивки. Причината да се гледа така на спестяването е, че се поставя на първо място покриването на заемните задължения и месечните разходи за живот – като сметките за ток и вода, както и разходите за храна и другите най-основни нужди. Едва след тяхното покриване се харчат пари за някои екстри като излизане, почивки, дрехи и други подобни. И ако останат пари, те се заделят настрана, за да се натрупа по-голяма сума, която би послужила да се позволи в бъдеще по-голям харч.

В съзнанието на хората е заложено мисленето, че най-важният приоритет е да премахнат своите задължения, т.е. да се изплатят ипотеката и лизингът, да се премахнат потребителските кредити и потенциално да се преобразува наемът в изплащане на ипотека за придобиване на жилище. Това се дължи на факта, че повечето хора не са запознати с възможността самите пари да генерират постъпления.

Обичайно човек е научен, че единственият сигурен начин да се заработват пари, влагайки усилия и труд, е чрез работа или дори малък бизнес. Така привилегията да се правят пари от парите остава на богатите, които имат нужното количество пари, които да бъдат впрегнати да работят, или пък могат да си позволят да рискуват за разлика от хората, при които парите са кът и за рискуване на малкото спестявания не може да ста-

ва и дума. В същото време идеята за риск се свързва с всичко различно от това парите да са налични и достъпни при нужда, т.е. от това да бъдат на сигурно място в банката или дори прибрани вкъщи.

Реално обаче рисковете са свързани с това какво би могло да се случи в бъдеще с натрупаната сума. Очевидно, да стои заделена – няма да помогне за нейното увеличаване, нито това ще донесе някакви допълнителни приходи, тъй като тя не е впрегната. А с нарастващата инфлация нейната покупателна способност бива свивана значително по-бързо, отколкото сумата

се увеличава чрез заделянето на нови и нови средства.

От друга страна, инвестирането се тълкува като сложно и прекалено неясно начинание. Начинание, което изисква прекалено дълбоки познания и потенциално хищнически менталитет, за да има поне някаква надежда за печалба и положителен резултат. Естествено, това се дължи на малките познания в областта, които биват допълвани единствено от масово разпространяваните новини в тази област – говорещи за борсова търговия, злато или някаква новост, каквато бяха и криптоинвестициите през последните десетина години.

Всичко това създава погрешното впечатление у хората, че печалбите при инвестиции са плод на спекулация, при която този, който действа по-бързо и по-умно от останалите, прибира печалбата. Казано с други думи – нищо по-различно от игрите в казиното, при които се правят залози, разчита се на късмета и ако сме малко по-умни, ще знаем, че казиното винаги печели.

Разбира се, истината за инвестициите е съвсем различна, но информация за тяхната същност не може да се намери в интернет пространството, а единствено в специализираната литература, която дава ясни и точни обяснения за това как работи, защо се използва и каква е неговата истинска функция.

● ЛИЧНИ ФИНАНСИ - продължава от страница 6

Достатъчно ли е да СПЕСТЯВАМЕ, или трябва и да ИНВЕСТИРАМЕ?

продължава от стр. 6

За да бъде възможно най-лесно разбран процесът на работа на една инвестиция, можем да дадем пример със сравнително разбираема дейност като земеделието. Земеделецът е необходимо да извърши определено количество работа, за да подготви почвата, след което трябва да посее семена. Обгрижвайки посевите, след определено време и при благоприятни условия той ще пожъне реколта, която ще предостави значително по-голямо количество семена от тези, които е посял. Разбира се, част от реколтата ще се ползва за покриване на разходите за производство, свързани с грижата за почвата и труда, които е вложил. Едва след това ще може да се направи разчет на увеличението на броя семена, с които земеделецът ще разполага през следващата година.

С други думи, инвестициите представляват възможности, в които, влагайки средства, парите могат да бъдат увеличени, когато това, което се прави, дава плод и резултати, които увеличават тяхното количество. Това е следствие на създадената полза или принос, които в крайна сметка водят до финансов резултат. Очевидно, за да се достигне до положителен финансов резултат, земеделецът, който извършва дейността, трябва да разбира от своята работа и правилно да планира процеса. Целта е планирането да става по начин, който да му позволи да създаде положителен ефект от своите действия. Съответно правилният подбор на конкретната дейност и ефективният модел, по който се работи, ще окажат ключово значение за постигането на търсената печалба.

В тази връзка рискът ще бъде свързан единствено и само с това до каква степен са взети под внимание всички фактори, които могат да окажат влияние върху търсения резултат. Естествено, хората, които имат дългогодишен опит в съответната сфера, създавайки стойност и принос, биха могли по-добре и правилно да

ДОСТАТЪЧНО ЛИ Е ДА СПЕСТЯВАМЕ, ИЛИ ТРЯБВА И ДА ИНВЕСТИРАМЕ?

премерят риска и да създадат необходимите защити. Те се явяват гаранция, че дейността ще се развие успешно в дългосрочен план и ще донесе печалби и увеличение на вложенията. А съчетавайки опита с устойчива визия за развитие и специфично ноу-хау, може да се постигне дори до по-високо ниво на сигурност, отколкото безотговорното държане на спестяванията, без да бъдат впрегнати и инвестирани.

Действителният ефект от инвестициите е умножаването на времето, с което разполага човек, тъй като освен личната възможност да се заработват средства, бива придобита и възможността парите да заработват пари чрез тяхното участие в дейности, с които други лица са ангажирани. По този начин се получава умножение на

усилията, тъй като за разлика от хората парите не се уморяват, не се нуждаят от стимули и могат да работят неуморно, стига да са вложени в нещо, което носи стойност, полезност и спомага за тяхното увеличение благодарение на увеличаващото се благосъстояние.

Разликата между спекулациите и хазартните инициативи, с които е изпълнено обкръжаващото ни пространство, и истинските инвестиционни възможности, които могат да бъдат намерени, е в това, че при първите печалбата винаги се определя за сметка на загубата на някой друг. Тоест спекулациите разчитат на различните пазарни и икономически механизми, в които тарикатите преобладават и където големите финансови акули ръководят играта и определят правилата, по които да се работи – т.е. правила, при които те винаги са печеливши. Не са малко примерите,

в които правилата биват променяни при нужда само и само за да се спасят големите за сметка на обикновения човек.

За разлика от тях при истинските инвестиционни възможности става дума единствено за продуктивност, полезност и принос, като единствено липсата на добър резултат би могла да доведе до определени временни загуби. А упоритата работа, отдадеността и ангажираността в процеса на реализация на дадената възможност и инициатива биха могли да спомогнат за преодоляване на различните трудности и постигане на печалби. Те ще увеличат вложения капитал и ще предоставят възможност за действителна печалба, която за разлика от спекулациите не е за сметка на нечия загуба.

Единственият начин спестяванията да добият истински смисъл и да спомогнат за подобряване на живота на хората е парите бъдат вложени във внимателно подбрани инвестиционни възможности. Тези възможности работят на принципа на осигуряването на принос и експът, който работи и е ангажиран с тях, е истински отдаден, има нужния опит, дългосрочна визия и специфични знания, чрез които да бъде създадена действителна полезност. За да бъде разбран този процес и да бъдат разграничени истинските инвестиции от спекулативните такива, е нужно да се придобият знания от специализирани книги на тази тема (като тези, които са издавани от „Тогедър Академия“), както и да се почерпят знания от успешни хора, работещи в сферата на реалните възможности и вече постигнали успех чрез своите инвестиции и начинания.

Пламен Кънчев

С увеличаването на познанията ни се увеличават и възможностите ни да печелим повече. Онзи, който се старее да се усъвършенства в професията си, ще бъде богато възнаграден.

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

ОПЕРАЦИЯ „МЕЧЪТ НА МОЛДОВА“

От 20 до 22 януари Българската школа за старинни воински изкуства „Величие“ бе участник в тридневния стаж по исторически средновековен бой (исторически средновековен бой/ИСБ, или Historical medieval battle/HMB), който се проведе в гр. Кишинев – Република Молдова. Домакин и организатор на събитието беше Клубът за исторически средновековен бой „Меч Молдовы“ (Spada Moldovei), който е и член на Асоциацията на клубовете за историческа реконструкция на Република Молдова – BASTION.

Школа „Величие“ присъства на стажа по покана на Екатерина Обада – старши треньор на Клуб „Меч Молдовы“, многократен участник в световните първенства по ИСБ „Битка на нациите“ и златен медалист за жени от множество турнири. Екатерина Обада е също така изявен стрелец в Клуба по стрелба с традиционен лък TEVTAR и беше наш гост и участник в миналогодишния Международен турнир по стрелба в Исторически парк, провел се на 24 -25 октомври 2022 г.

Стажът по исторически средновековен бой се проведе в тренировъчната зала на клуб „Меч Молдовы“ под ръководството на Екатерина Обада и дългогодишния състезател Олег Сергеев – треньор, медалист в множество турнири и водач на молдовската сборна команда в „Битка на нациите“ и състезания от подобен ранг.

Бяха проведени тренировки с меки и метални оръжия, семинар на тема „Въоръжение и състезателни правила в ИСБ“ и състезателни боеве с меки оръжия (HMB Soft). Клубният турнир с метални оръжия и пълно защитно въоръжение по правилата HMBIA (Международна асоциация по исторически средновековен бой) беше венецът в гостуването на Школа „Величие“. Бойците от школата дебютираха и се представиха блестящо в новата и непривична за тях пълноконтактна състезателна дисциплина.

Искреното учудване и възхищение на домакините от нивото на българските състезатели бе изключителна награда за нас, а Ивелина Петрова, която бе първата дама, представила България в подобно изключително тежко съревнование, получи най-високата оценка и препоръка за участие в тазгодишното Световно първенство по ИСБ, което ще се проведе в Испания.

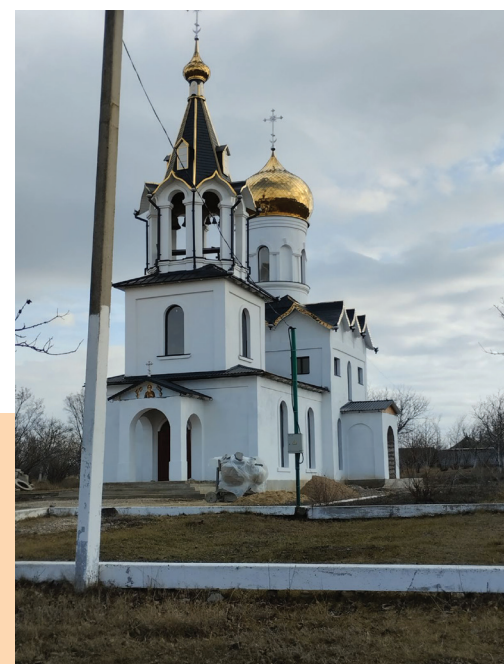
Гости на събитието бяха също мечоносците от Молдовския клуб по исторически европейски бойни изкуства (Historical European martial arts/HEMA) и нашите стари приятели – стрелците от клуб TEVTAR, водени от Руслан Санду. По време на стажа беше проведена и среща с Денис Погребной – президент на Асоциацията на клубовете по историческа реконструкция в Република Молдова, в която се обсъди бъдещото сътрудничество и развитието на вече

традиционно близките отношения между Исторически парк и молдовските клубове по стрелба, фехтовка и историческа реконструкция.

По време на обратния път за родината бойците от Исторически парк гостуваха в голямото и красиво българско село Стояновка, където посетиха българското училище „Иван Вазов“, Музея на българското културно наследство, читалището в селото и местната зала по борба, възпитала десетки известни състезатели и дори олимпийски шампиони на Молдова. Срещата беше изключително радушна и българските гости получиха покана да участват в официалния и храмов празник на село Стояновка, честван на 6 май, Деня на св. Георги Победоносец.

Благодарим на всички, които направиха възможно това чудесно преживяване!

Милен Петров

АНТИЧНА АРХИТЕКТУРА в Неофит Рилски

Античността е период, обхващащ приблизително времето от VIII век пр. Хр. до VI век сл. Хр. Разнообразните постижения на елинския свят са наследени от Древен Рим, който ги издига на ново, по-високо ниво. Античността се цени заради своето богато съдържание,

както и заради продължителното благотворно въздействие върху следващите епохи – Средновековие, Ренесанс и класицизъм, включително и в архитектурата.

В село Неофит Рилски се възстановяват два основни архитектурни стила – средновековен и античен. Строят се къщи за активна почивка и възстановяване, в които може да се наеме една стая или цялата къща, в зависимост от нуждите на гостите. Античните къщи са в пъстри, ярки цветове. По стара българска традиция всяка къща носи името на този, който е участвал в нейното създаване, или на негов любим човек, като по този начин се увековечават добрите дела на хората и се поддържа паметта на поколенията. Такъв прекрасен пример са двете къщи „Еми“ – обагрени в червено и синьо. Отвън стените са изписани с пиластри (рисувани колони), гирлянди от растителни орнаменти и геометрични фигури. Стаите са просторни, светли, с високи тавани, създаващи чувство за свобода – усещане, което човек не може да изпита в съвременните жилища в града. Черпейки от мъдростта на нашите предци, майсторите са измазали стените отвътре с варова мазилка, която им позволява да

дишат и е антисептична – много по-подходяща от латексовите бои. Дограмата е дървена, с високо качество, изработена по проект специално за нуждите на Неофит Рилски – прекрасен пример за кръгова икономика в действие. Всичко, което се прави в това единствено по рода си и неповторимо село, е подчинено на принципа на кръговата икономика – т.е. никакъв боклук да не се оставя за отработване от следващите поколения. В този смисъл дървената дограма има много по-дълъг живот от всяка друга модерна дограма и е изработена от естествен материал. Основен приоритет на създателите и строителите е да опазят природата чиста, докато изграждат тези архитектурни шедьоври. Къщите са обзаведени с оригинална старинна мебелировка. Всичко е максимално близко до стила, използван от нашите предци, които са имали една основна цел – да дадат най-доброто от себе си за благо на общността.

АНТИЧНА АРХИТЕКТУРА в Неофит Рилски

продължава от стр. 9

Днес в стремежа за по-бързо забогатяване се гонят кратки срокове за изпълнение, търсят се по-евтини и в повечето случаи по-некачествени или вредни за здравето материали. Държавата ни е презастроена, но количеството е за сметка на качеството. Едно време дюлгерите еснафи са имали сдружения и кодекс на честта – устав. „В България се е строило вчера, строи се днес, ще се строи и в бъдеще, защото това повеляват нуждите на народа... Работете тъй, че българският народ да вижда във вас най-добрите си помощници за неговото преуспяване и благоденствие. Така вие ще изпълните най-добре вашия дълг... дайте на Родината си това, което тя очаква от вас!“ – думи, произнесени от министъра на обществените сгради, пътищата и благоденствието по случай новия строителен сезон през 1938 г. Това са принципите, които днес се възраждат от неуморните строители в Неофит Рилски. Тези две къщи „Еми“ представляват истинско бижу в колекцията от антични

къщи. Съвременната архитектура не може по нищо да съперничи на колорита, красотата, изяществото и качеството на строителството, което се създава в Земята на свободните. Античните рисувани къщи много наподобяват възрожденските, строени след Освобождението от дюлгерските еснафи в Пловдив и Копливщица, защото в средата на XIX век от Западна Европа започва да прониква в България влиянието на класицизма и да се прилага във външната декорация на сградите. Разпространението на стенописите се обяснява с любовта на българина към богатството на багри, проявило се още през Средновековието, когато в Европа процъфтява Ренесансът (XV–XVII век), вдъхновен отново от материалната култура на Античността. Освен че се създава красота, в Неофит Рилски се дава работа на български творци, които не са оценени и подкрепени от местните олигарси. Къщите „Еми“ са изрисувани от млада българска художничка, която е предпочела да даде труда и таланта си, за да създава красота в Родината, вместо да отиде на Запад и да работи просто за пари с надеждата, че някой някога ще я забележи и ще я оцени.

Характерно за Античността е това, че дори по-бедните граждани в градовете внасят градината в своите къщи, а ако няма място, я разполагат на покрива. Къщите „Еми“ имат прекрасна градина – зелен килим от мека, сочна трева, заобиколена с естествена ограда от иглолистни дръвчета. Идеално павирани пътеки и тротоар, който отделя зелената ограда от улицата. В двора е предвидено достатъчно място за паркиране на автомобилите на гостите, отседнали в красивите къщи. Всеки детайл е внимателно обмислен и изпиан с майсторство и прецизност. Къщите „Еми“ внасят елегантност в облика на селото. Неофит Рилски само допълва пестрата мозайка от архитектурни стилове в България. Целият този колорит от цветове и форми създава чувство за порядък и уют. И като добавим чистия въздух, тишината и звездното небе, което никога не може да се види така обсипано със звезди в града, Неофит Рилски е място, което всеки българин трябва да посещава редовно, за да се пречиства от матрицата и да се зарежда с неповторима, древна, извечна българска енергия.

Да бъде!

Албена Пекова

● ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

Храмът на Кибела –

ВЕЛИКАТА БОГИНЯ МАЙКА

Ако през януари сте имали път към сградата на Народното събрание в София, сигурно сте попаднали на изложбата „Храмът на Понтийската майка на боговете – Кибела от Дионисополис“... Но тъй като допускаме, че сградата на народните представители не е сред любимите ви дестинации, избираме да ви разкажем и да ви поканим да видите на живо в Исторически парк едно от големите открития на XXI век на Балканите от епохата на траките – храма на Кибела. Античният храм е открит случайно в Балчик при изкопни работи по повод строителство в частен терен. Находката е уникална и след като се датира от специалисти и се установява уникалната ѝ културна ценност, строежът е спрял за голямо съжаление на собствениците на терена. Това е единственият открит досега храм на майката на боговете в източната част на Балканския полуостров. Той е единственият в света толкова добре съхранен подобно на Помпей. През последните 15 години спорът за съдбата на находката все още не е напълно решен, храмът все още не е социализиран и адаптиран за посетители, въпреки че е от национално значение и с огромна историческа и културна стой-

ност. Всички артефакти от храма се съхраняват в Историческия музей – Балчик, където могат да бъдат видени през зимния сезон само в делнични дни, без събота и неделя. Исторически парк обаче е единственото място, където храмът на Кибела е възстановен в цялост и може да бъде видян и съпреживян в целия му блясък и величие. Великата богиня майка Кибела е на трона си и очаква своите поклонници. Смятана за извор на живота, символ на раждащата се и възобновяваща се природа, на плодородието, на началото на всичко, тя често е наричана от траките Мегале-теа – онази, която е над всички. Човекът обича да дава конкретен образ на своите вярвания, а женският образ е въплъщение на плодородието, живота и началото. Този образ откриваме още в най-ранната епоха – неолита (VI хилядолетие пр. Хр.). Това не е случайно. Плодородието в древния свят се свързва с женското начало. Съществуват много мегалитни светилища, които наподобяват утроба на женско тяло. Това показва огромното значение, което древните са отдавали на онази, която е в началото.

Храмът на Кибела –

ВЕЛИКАТА БОГИНЯ МАЙКА

продължава от стр. 11

В тракийската религия богинята майка ражда и слънцето – нейния син, след който се появяват останалите божества и животът на земята. Великата богиня майка е силата, от която зависи вечният кръговрат на живота, на пролетното обновяване, на жизнената сила на земните недра и вегетацията. Всичко, което се ражда и израства в природата, произлиза от нея, защото тя е майката земя, която насърчава растежа; едновременно с това всичко, което се връща в утробата ѝ, се сдобива с нов живот. Тя стои в началото и в края на всяко съществуване и е пълна със зародиши, които зреят и се развиват. Богинята е господарка и на животните. Като покровителка на зверовете и разпоредителка в царството им тя може да се види изобразена върху една от каничките на Рогозенското съкровище. На изображението възсяда лъвица и докато я прегръща с едната ръка, с другата демонстративно вдига лък със стрела. В Тракия Кибела е покровителка на хората и на човешкия род. Бди над плодородието и реколтата, пазителка е на домашното огнище, защитничка е на нравствеността и справедливостта. Богинята закриля жените майки и стопанки, както и девиците, на които предстои да се омъжат. Хранителка е на обредите, с които израниците се посвещават във вяра към

нея. Създателка е и на онези ритуали, с които се извършва свещеното предаване на властта и на въвеждането в божествен владетелски сан.

Както всичко в Исторически парк, храмът на Кибела е възстановен в цялото му изящество с изключително внимание към всеки детайл и неговата художествена стойност. За изграждането му са били необходими над 200 тона масивен изящен мрамор, обработен от изкусни

каменоделци. В Античността хората са имали различни вярвания, останали и до днес. Едно от тях гласи, че когато вратите на важни сгради се монтират на пълнолуние, мястото се зарежда с позитивни сили, защото тогава енергията е най-силна и то е осветено от самото начало. Е, истина или не, вратите на храма на богинята майка са монтирани на пълнолуние. Дървената врата и елементите във вътрешността на храма сами по себе си са произведение

на изкуството от световна величина. С вдъхновение от древността и усещане за съвремие Уста Дарин – майсторът дърворезбар, и неговият екип с пишна дърворезба с типични тракийски орнаменти са прославили майсторството на твореца чрез свещената геометрия. В дъното на голямата зала на храма, точно срещу входа, се намира голяма статуя на Кибела. Тя е изваяна в дълъг хитон, седнала на трон с тимпан в лявата ръка и клонче от пиния – нейното свещено дърво, а в краката ѝ са нейните пазители – царят на животните – релефно изваяни лъвовете. Кибела е била почитана със специални тържества с музика и танци, жертвоприношения, мистерии и ритуали. И въпреки че са отминали тези величави времена и традиции, духът на предците ни е жив. **Днес в Исторически парк храмът на Кибела продължава да бъде дом на свещенодействия и ритуали – място, където се празнува животът. Сватбени церемонии, тимбилдинги, музикални концерти и филмови събития огласяват пространството. Магично място, съхранило духа и енергията на велики епохи и тайнствени мистерии, свързани с Орфей и Дионис. Това е единственото място, където можете да се слеете със света на боговете и да станете главен герой!**

ЛИЧНА ИСТОРИЯ

Поеми ОТГОВОРНОСТ и бъди ДОСТОЕН!

Бихме искали да ви запознаем с поредния българин, който направи своя избор да се прибере в родината след пет години живот в Нидерландия. Васил Желязков споделя за общото желание на всички наши сънародници зад граница да се завърнат в България, но голяма част от тях не смеят да поемат отговорност. „Повечето българи в чужбина наистина искат да се приберат и биха го направили, но страхът от неизвестното ги спира. Аз избрах да се прибера, да бъда тук, в родината си, защото искам да съм част от общност, в която да давам своя личен принос.“

те ми помогнаха да превърна мислите в думи, а думите – в логически свързана реч.“

Васил се запознава с литературата на „То-

гедър“ още преди седем години, когато проявява интерес в сферата на инвестициите и финансите. Тогава му попада информация и за проекта „Исторически парк“, към който по това време е имало много критики и обвинения. Решава да направи собствено проучване и на място да научи повече за парка. Отива и говори с над 50 души, които го запознават с проекта и му показват положителното развитие на село Неофит Рилски и началните промени в цялата община.

Наскоро той отново посещава селото и участва в голяма бригада за доброволно облагородяване на общината. „В последните 17 години активно участвам в доброволчески инициативи и тук исках да усетя средата и хората. За пръв път ми се случи да работя с хора между 10- и 50-годишна възраст, като всеки един от тях работеше еднакво усърдно.“

При всяко прибиране в България Васил се връща към Нидерландия с повече книги, отколкото личен багаж. Книгата от издателство „Тогедър Академия“, която най-силно променя живота му, е „Парите или живота“. За нея той споделя, че „тя обединява повечето книги на тема лични финанси. Книгата ми помогна да осъзная посоките, в които се разпилява моята енергия.“

Знанията и въпросите в книгата „Парите или живота“ имат способността да променят коренно човек. Променят отношението му към парите, боравене-

то с тях и всички действия в живота му, които са обвързани с финанси. „С помощта на тази книга аз си направих самоанализ и разбрах, че съм фалирал в пет неща. Първото е здравето – имал съм ситуации, в които съм бил много благодарен, че съм здрав и силен. Това вероятно невинаги ще е така и именно затова е важно да се направят превенциите, които са описани в книгата – застраховки и качествен начин на живот. Второто е времето – бях от хората, които са фалирали откъм време. Работил съм твърде много и съм отделял енергия за незначителни неща. Третото са семейството и приятелите – невинаги съм имал добри отношения с близките ми и най-значимите хора около мен. Книгите допринесоха за това да подобря общуването с близките ми хора, да ги разбирам и те да ме разбират правилно. Четвъртата посока е финансовата независимост. Тя не се изразява в гоненето на някакви безкрайни числа, защото по този начин човек никога няма да бъде доволен. Това е показано в книгата с диаграмата на задоволеността – важно е човек да знае какво му е достатъчно и как да си организира парите, за да бъде ефективно. Петото нещо е аз-ът, което означава личностно развитие – превръщането на недостатъците в качества, за да съм по-стойностен човек и да имам своя принос за обществото.“

● ЛИЧНА ИСТОРИЯ

Поеми ОТГОВОРНОСТ и бъди ДОСТОЕН!

продължава от стр. 13

А какво се е променило за Васил след това осъзнаване благодарение не книгата? „В пет от пет сфери съм много по-напред и пожелавам на всеки да бъде богат в тези сфери. Това ми струваше изграждане на нови навици, понеже да знаеш нещо, не е като да го изградиш като навик. Това отнема време и изисква дисциплина. Ако си последователен, те вече стават част от теб и дори не мислиш кога и как да ги прилагаш, те са част от ежедневието и от начина ти на живот.“

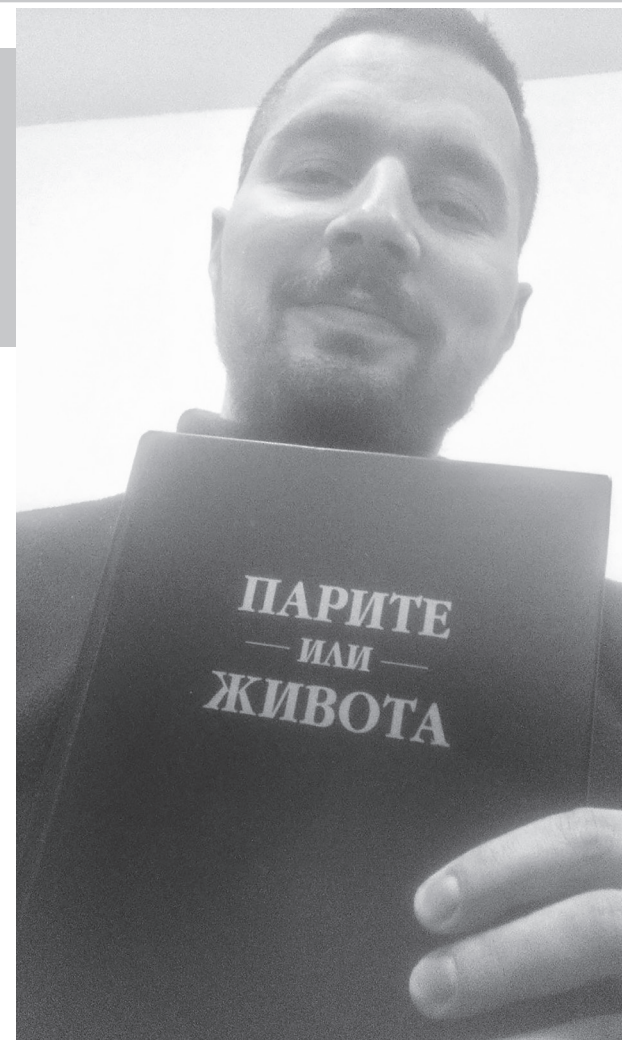
Видима е трайната промяна в навиците

на Васил относно боравенето с пари. „Сега наблюдавам своето поведение и харчовите си – така успявам да не разхищавам пари за ненужни неща. Дори при посещение на заведение аз си правя сметка и разходите ми са осъзнати.“

Поуката от историята на Васил Желязков е, че всеки един от нас трябва да се ангажира с личното си развитие, да търси подобрене на положението си и да действа смело – само и единствено по този начин човек би постигнал резултати. Важно е хората да поемат отговорност както за себе си, така и за

инвестициите си, за да направят света по-добър. Издателство „Тогедър Академия“ се е погрижило да осигури на желаещите достъп до качествена практическа информация от опитни хора, с която всеки да е способен да се усъвършенства. Нека бъдем достойни граждани на България и заедно да изковем успешна съдба за себе си и за страната си!

Създател

● ДОБРОВОЛНИ ИНИЦИАТИВИ

ЗАЕДНО

Как се става в неделя сутрин, когато навън е студено, за да отидеш да работиш на открито? Отговорът е лесен – трудно.

Но ако само се напъне човек и преодолее моментната леност, ако се стегне и се самоизрита от топлото легло, бележи важна победа – на волята. И прави място за развитие на едно друго изключително важно качество – дисциплината.

Пред всеки един от нашите доброволци въпросът – да стана и да отида на

акция или да си остана в леглото на топло – е стоял със страшна сила. Но всеки един от тях е решил дилемата в полза на по-голямата цел, на по-висшата полза и не е позволил на моментния дискомфорт да отбележи точка и да вземе победа. На фона на цялото време от почивните дни този кратък момент от минута или две е нищожна част. Самото движение, с което ставаме решително от леглото, също е нищо в сравнение с усилията, които ще положим в труд и разчистване през следващите два дни. Но точно те са пример за голямата сила на малките неща.

Доброволците в община Ветрино са пример за успех, вдъхновение и постоянство.

А това са едни от най-важните качества по пътя на успеха за всеки човек. Силата расте, когато си заобиколен от други като теб – хора на действието, а не на думите. Тогава да отделиш събота и неделя, за да отидеш при твоите хора, е наистина и зареждане, и удоволствие.

Вече повече от една година, без значение от времето и обстоятелствата, доброволците на община Ветрино всяка събота и неделя са на линия, за да се погрижат

за своето място, да го направят чисто, приветливо, красиво и приятно.

Деца, които са с тях, получават най-ценните си уроци не с думи, а чрез дела и наученото остава в сърцата им завинаги.

ТАКА ЧЕ, ХАЙДЕ ОТНОВО ДА СЕ СЪБЕРЕМ И ДА СВЪРШИМ НЕЩО ХУБАВО ЗАЕДНО!

Вторият доброволчески лагер на територията на община Ветрино предстои следващата събота и неделя – на 4 и 5 февруари.

За въпроси и записвания се обадете на
0889222885

Бъдете част от хората, които успяват! Бъдете създатели!

ИНИЦИАТИВИ

КРЪЖОК ПО МАТЕМАТИКА – безплатно за децата от община Ветрино!

На 28 януари, събота, започна кръжокът по математика за деца в читалището в село Неофит Рилски, община Ветрино. Той се осъществи благодарение на Георги Великов, който е учител по математика във Варна. Вдъхновен от проекта „Исторически парк“ и всичко, което се случва в община Ветрино, той е сред активните участници в доброволните инициативи и посещава

– Колко често ще се провежда кръжокът?

– Засега всяка събота от 14 до 16 ч.

– Деца на каква възраст могат да присъстват?

– Занятията са подходящи за деца на възраст над 8 години. Няма ограничение в броя на децата.

Децата опознават света през играта. Ето защо ученето в ранна детска възраст също трябва да минава през нея. Само най-добрите учители -

всички събития на Исторически парк. Георги вярва, че всеки един човек трябва да работи за подобряването на средата около себе си и страната. Той подготвя и уроци, които качва за бесплатно ползване в различни платформи, и всяка събота и неделя дава по един час безплатни уроци на седмоласници. Така стига до решението да стартира кръжока по математика и за децата в община Ветрино.

– Как премина първият урок по математика, какво точно правихте?

– Още с влизането в стаята децата бяха ентусиазирани и започнаха да задават въпроси: „Къде съм?“, „Какво ще правим?“, „Да си изкарваме ли тетрадките?“ и т.н. Понеже беше първи час, исках първо да опозная децата и затова през по-голямата част от времето играхме на „Румикуб“. Децата доста се вълнуваха, докато играеха, което ме учуди. В края проверих и как ще се справят със задачите, за да мога да определя следващите часове как ще се провеждат. За мое голямо учудване имаше деца, които знаеха материала за следващ клас и определено математиката им се отдава.

– Какви бяха впечатленията на децата?

– Само ще кажа, че ми подариха кокичета. Това досега не ми се е случвало и въпреки че съм мъж, ме трогна. Дете да подари цвете на учител, без да му преподава в училище, има голяма символика и много стойност в това действие. Всички питаха кога ще имаме отново час и дали може да е по-често. Бяха тъжни, че следващите занятия ще са чак следващата събота. Тръпнеха да решаваме задачи, но аз упорито не исках да ги натоварвам със задачите още от първия път.

тези, които са родени такива и изпитват безкрайна любов към учениците си, съумяват да вплетат учението в любимите детски игри. Говорим за наистина голямо педагогическо майсторство. Тогава няма принуда, а искрен интерес и малкото човече е нетърпеливо да научи още и още, а наученото остава трайно, защото е преживяно. Любовта и искреният възторг от чистотата и огромния потенциал, скрит у всяко дете, са това, което движи нашите учители.

Тук се предлагат разнообразни възможности за допълнително развитие. Важното е, че то се случва градивно и като се отчитат желанията и интересите на децата. Освен кръжока по математика всяка събота се провежда и кръжок по рисуване, а съвсем скоро предстои и по моделиране. Безспорно община Ветрино се превръща в най-сигурното и благоприятно място за развитие на децата.

При интерес от страна на родителите за посещаване на кръжока по математика попълнете формата, като сканирате QR кода.

Пазител на доброто

● БИБЛИОТЕКА

Слънцето на Велика България залязва. Под напора на настъпващите хазари синовете на кан Кубрат напускат бащините земи, за да намерят нов дом за своите племена. Най-младият от тях, Алцек, повежда народа си през Панония и кралството на франките към слънчева Италия. Пътят е дълъг, изпълнен с изпитания. За да преминат през тях, българите трябва да потърсят опора в своето единство, да калят силите си сред огньовете на тежки битки и да съхранят вярата си. Върху плещите на Алцек, превърнал се по волята на съдбата в кан и господар на своето племе, пада тежката грижа да взема съдбоносни решения. В несигурното време на войни и коварни предателства младият предводител трябва да избере на кого да повярва, чия десница да поеме, срещу кого да вдигне меча си. Жертвите, съпътстващи това странстване, са тежки. Понякога дори най-доблестните воители са готови да надигнат недоволно глави срещу своя кан. За да съхрани народа си и да му спечели жадуваните нови земи, Алцек трябва да обуздае младежкия си плам, да отсъжда мъдро делата на човеците и да запази силите на българското племе. Осигурил бъдеще на народа си, спечелил почитта на приятели и врагове, кан Алцек се превръща в ярък образ, вплътан в себе си българската сила, неукротим дух и благородство.

“Българите – това е народът, който имаше всичко, което е пожелавал; те вярваха, че светът е открит за тях; те никога не се съмняваха в победата си; това е народът, на който се учудваше светът”...Магнус Феликс Енодий за българите – 486 г.

Можете да се сдобие с книгата от сайта на фондация “Въздигане” или от касата на Исторически парк.

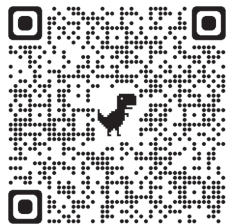

● ПОЖЕЛАХТЕ ДА ВИДИТЕ

КОЙ Е ВИНОВЕН ЗА НАШАТА БЕДНОСТ?

Често се питаме каква е причината да бъдем бедни? Кой е виновен за нашия лош живот? Дали причината е в държавата, безскрупулните бизнесмени или в глобализацията? Отговорът може да намерите във видеото. Този експеримент ще покаже как човек мисли за моментното си състояние. На различни хора ще дадем право да изберат между: книга с всички правила как човек да стане бо-

гат и промени финансовото си състояние за цял живот или сто лева в брой. Вижте избора на хората. А проблемите трябва да бъдат решени завинаги!

● ЧИТАТЕЛСКА СНИМКА НА СЕДМИЦАТА

Мария Николова и Радослав Иванов с последния брой на „Красиво Ветрино“ в София

СЪЗДАДОХМЕ ТЕЛЕГРАМ КАНАЛ, С КОЙТО ИНФОРМИРАМЕ ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА ВЕТРИНО ЗА ВСИЧКО СЛУЧВАЩО СЕ ТУК. КОЙТО ИМА ИНТЕРЕС ОТ РАЗВИТИЕТО НА ОБЩИНАТА МОЖЕ ДА ГО СЛЕДИ, КАТО СКАНИРА QR КОДА.

ЗА ДА НИ ИМА

Можете да подкрепите свободното независимо издание „Красиво Ветрино“ тук:

BG41BPBI81701075963101

BIC: BPBIBGSF

Пощенска банка Юробанк България АД, Издател: „Блаженство“ ЕООД

БЛАГОДАРИМ ВИ!

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел. 0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино. Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884